

hvem det var, der forsømte Øjeblikket til saglig Handling overfor virkelige Landsinteresser, og hvem det var, der førte Politik ind i de Sager, som man nu beklager, at der er kommet Politik ind i. Men denne Beklagelse var vel ogsaa af samme Art som det øvrige, en Del af sidste Akt, som nu foregaar. Kronen sejler sin egen Sø; men om en Maaned er Plimsolleren forhaabentlig ogsaa færdig.

Pürschel: Af de Udtalelser, den højtærede Statsminister fremsatte i Dag, har vi naturligvis med stor Glæde hørt Oplysningerne om den Forbedring, der er foregaaet med Statens Finanser, naar man sammenligner de første 10 Maaneder af Finansaaaret med de tilsvarende Maaneder i Fjor. Dernæst fremsatte den højtærede Statsminister en Udtalelse, som lød omtrent saaledes: Man maa beklage, at dette Problem — altsaa Valutaproblemet — i saa høj Grad er blevet et politisk Spørgsmaal lige før Valget. Dertil kan jeg ikke lade være at sige: Hvis den højtærede Regering noget tidligere havde ladet sig bevæge af vore indtrængende Henstillinger, saa havde det ikke været nødvendigt at faa denne Debat lige før Valget, hvad der sikkert ikke har været til Gavn for Spørgsmalets saglige Behandling. Naar den højtærede Statsminister dernæst sagde, at jo mere vi samlede os til saglig Drøftelse, des mere vilde det være til Gavn for Landet, saa er vi ganske enige i den Betragtning. Men vi maa beklage, at den ikke anlægges af Regeringens Hovedorgan her i København, som i en Artikel i Dag søger at gøre det konservative Parti ansvarligt for Kronens Bevægelser i de sidste Dage. Jeg tror, at hvis denne Artikel var blevet gennemlæst en Gang til, inden den var blevet sat, saa var den aldrig kommet frem, thi saa vilde man have været klar over, i hvilken Grad disse Betragtninger vender sig mod den højtærede Regering.

Jeg vil benytte Lejligheden til her at sige saa klart og bestemt, som det er muligt, at enhver Spekulation i konservativ Splitelse i denne Situation er en paa Forhaand mislykket Spekulation. Naar der i denne Artikel fortsættes: „Nu hviler Landets Øjne paa Partierne og mest paa dem, der stærkest har krævet Handling“, og slttes med: „Vil de Konservative Forhandling eller Valgagitation?“, — saa vil jeg, skønt jeg ellers ikke plejer at beskæftige mig med Bladartikler fra denne Plads, dog gøre en Undtagelse, da det er Regeringens Hovedorgan, jeg staar overfor, og sige: Ja, vi har krævet Handling, og vi

har handlet, og derigennem har vi fremkaldt Handling fra alle andre Sider. Vi har taget Odiet ved at fremsætte et Forslag, mod hvilket vi jo paa Forhaand vidste, det vilde være saare let at anvende den Agitationsform, som nu blev anvendt af det ærede Medlem Hr. Stauning. Vi har taget Odiet ved at fremsætte dette Forslag, om hvilket vi paa Forhaand vidste, det ikke havde store Chancer for at blive populært. Men vi har fundet det rigtigt at gøre det, fordi vi fandt, at dette var den rigtige Vej at gaa. Og vi maatte i nogen Grad være berettiget til at vente, at denne Vej ikke var helt fremmed for Partiet Venstre. Det ærede Medlem Hr. Martin Hansen sagde den 10. Oktober 1923, hvilket jeg med den højtærede Formands Tilladelse vil oplæse: „Og nu kan man jo være en større eller mindre Tilhænger af direkte eller indirekte Beskatning — jeg lægger ikke Skjul paa, at jeg er en meget stærk Ven af den direkte Beskatning —, saa tror jeg dog neppe, ret mange, heller ikke i denne Sal, for Alvor vil mene, at det vil være muligt i Øjeblikket yderligere at belaste Indkomst- og Formueskatten“. Den højtærede Statsminister sagde ved Behandlingen af Guldoldlovsforslaget: Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Drachmann og hans Parti i, at den Vej, vi skal gaa med Hensyn til Forbrugsindskrænkningen, skal vi i det længst mulige gaa ad Toldvejen ved nemlig at fordyre disse Artikler, og jeg er efter min Mening gaaet ret langt i Henseende til Luksustoldlovgivning, men det er meget muligt, man bliver nødt til at gaa endnu et Stykke længere. Jeg tror i hvert Fald, det er den Vej, der medfører langt de mindst skadelige og uhyggelige Konsekvenser. Disse to Udtalelser kunde dog ikke lade formode, at vi skulde møde en saa haardnakket Modstand mod Tanker om Toldlovgivning, og jeg har tidligere haft Lejlighed til at citere Udtalelser af det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, som ogsaa viste en vis Tilbøjelighed i Retning af, at Toldlovgivning dog ikke absolut var af det onde.

Den ærede Ordfører for Venstre, det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen, var inde paa at tale om Guldoldens Virkninger, men inden jeg beskæftiger mig dermed, vil jeg gerne fremhæve en Udtalelse, som det ærede Medlem fremsatte i en anden Forbindelse, nemlig at Afgiften for Handelsrejsende ikke en Gang var en à jour Føring. I denne Vending ligger der jo en forudsætningsvis Anerkendelse af det berettigede i Kravet om en à jour Føring af Afgifterne, men paa Toldlovgivningsomraadet er det